

TAVŞANLarda BÖBREKLERİN PRENATAL GELİŞİMİ

Aydın Girgin¹ @ Berrin Gençer Tarakçı¹

Prenatal Development of Kidneys in Rabbits

Summary: The aim of this study was to examine the prenatal development of rabbit kidneys. In the study, 20 of rabbit fetuses were used. The fetuses from 19, 23, 27, 29 th days of prenatal period were divided into four groups. Kidney development started with the existence of tubuli and glomeruli under the capsula. The tubuli occupied larger area more than connective tissue. At this period, ducts were seen in the medulla near the pelvis. The numbers of tubuli increased in the 23 th day of fetal period. Many vacuoles were observed in the cells localized in the tubular wall. The remaining cells in the pelvic epithelium were columnar in shape. A few tubuli and ascendent and descendent parts of Henle's loop were found in the medulla. The number of medullar tubuli increased in the 29 th day of the fetal period. At this period, renal cortex was heavily populated with the tubuli and glomeruli.

Key words: Kidney, rabbit, fetus, development.

Özet : Bu çalışma tavşan böbreklerinin prenatal dönemindeki gelişimini ortaya koymak amacıyla yapıldı. Araştırmada 20 adet ergin tavşanın çiftleştirilmesi ile elde edilen fetüsler kullanıldı. Prenatal dönemin 19, 23, 27. ve 29. günlerinde elde edilen fetüslerden oluşan 4 grup oluşturuldu. Fetal dönemin 19. ayında böbrek taslakları, kapsul altında tubul ve glomerulusların şekillenmesi ile ortaya çıkmaktır ve bu dönemde tubuluslar, bağ dokudan daha fazla yer kaplamaktadır. Aynı dönemde medullanın pelvise yakın bölümünde tubuluslara rastlanmadı. Fetal dönemin 23. ayında tubullerin sayısında belirgin bir artış vardı. Tubullerin duvarını oluşturan hücre sitoplazmalarında çok sayıda vakuole rastlandı. Pelvis renalisin epitel hücreleri yüksek prizmatik yapıdaydı. Medullada, az sayıda tubul ile Henle borucukları kesitleri gözlandı. Fetal dönemin 29. ayında, medulladaki borucukların sayısında artış vardı. Korteks tamamen tubul ve glomeruluslar ile doluydu.

Anahtar kelimeler: Böbrek, tavşan, fetus, gelişim.

Giriş

Uriner sistem, mezodermal kökenli olan plica urogenitalislerin yanındaki plica mesonephrica' dan gelişir (Gürsoy ve Kontagel, 1997). Pronefroz memelilerde rudimenterdür (Arey, 1966; Committee, 1992). Mezonefroz intrauterin yaşamın erken döneminde kısa süreli fonksiyon görür. Metanefroz'dan ise kalıcı böbrekler oluşur (Arey, 1966; Gürsoy ve Kontagel, 1997). Mezonefroz'un biçimi ve büyülüğu, plasenta tipi ile ilişkilidir. En küçük kannivorlarda ve insanda (endothilio-hemochorial) en büyük olanı domuzlarda ve orta tipi ise koynularda bulunur (Noden ve Lahunta, 1985).

İnsanda metanefroz gebeliğin beşinci hafatasının başında gelişme gösterir. Intra uterin yaşamın 2. yarısından itibaren fonksiyon görmeye başlar (Gürsoy ve Kontagel, 1997). Metanefroz böbrekler ve ureterler; ureter tomurcuğu ve metanefrojenik blastemadan köken alır (Johnson, 1984; Gürsoy ve Kontagel, 1997). Metanefrojenik

blastema, Wolf kanalının kloakaya yakın bölümünde oluşan üreter tomurcuğu tarafından indüklenir. Üreter tomurcuğu, üreter, pelvis renalis, kaliksler ve toplayıcı borucukların primordiumudur. Üreter tomurcuğunun genişlemiş olan kranial kismi pelvis renalisi, sağ kismi ise üreteri şekeleendir (Gürsoy ve Kontagel, 1997). Metanefrojenik divertikulum, metanefrojenik kitleyi oluşturmak üzere kümelenir ve proliferere olarak kaudal-intermediar mezoderm içerisinde kraniyodorsal olarak gelişir. Metanefrojenik divertikulumun birbirini izleyen morfogenezi türlerde bağlı olarak değişir. Bununla birlikte tüm türlerde en küçük terminal kolları toplayıcı borucuklardır (Noden ve Lahunta, 1985).

Metanefrojen blastema her bir duktusun karşısına kümelenerek takke gibi yerleşir. Sağ ve solda yerleşen renal veziküllerle toplayıcı borucukların birleşmesi ile proksimal ve distal tubuluslar oluşur. Dorsal aorta Bowman kapsülüne girerken epitel hücreleri dökülür. Geriye kalan hücreler episitleri yaparlar (Gürsoy ve Kontagel,

1997). Epitelial tubulusları şekeleştirmek üzere metanefrojenik mezenşim hücrelerin kümelenmesi, basal membranda spesifik bir glikoprotein komponentinin yapımına bağlıdır. Bu maddenin tubulus şekeleştirmesinden sorumlu olabileceğii ileri sürülmüştür. Metanefrik tubulusların üç kısımları glomerular kapsülü oluşturmak için fincan şeklinde genişleyip içeri çöker ve bunun çukuruğu kan damarlarının proliferatif pleksusu doldurur (Noden ve Lahunta, 1985). İlk renal korpusküller, kortikomedullar sınırlarda lokalize olurlar. Ancak bu erken embriyonal dönemde oluşan nefronların çoğu, daha sonraki fetal evrede dejenere olurlar (Noden ve Lahunta, 1985).

Koyun fetüslerinde böbrekler üzerine yapılan bir çalışmada (Yılmaz ve ark., 1994) 42 günlük fetüslerde kapsulaya yakın kısımlarda korpuskulum renis'lere az sayıda rastlandığı halde, 100 günlük fetüslerde daha fazla sayıda bulundukları ve daha fazla gelişmiş oldukları bildirilmiştir.

Yeni doğan köpek böbreklerinde erişkindekinden farklı olarak subkapsular nefrojenik bir bölge bulunmakta fakat bu bölge 8-10 günlüklerde kaybolmaktadır (Eisenbrandt ve Phemister, 1979).

Postnatal dönemdeki tavşan böbreği üzerinde yapılan immunohistokimyasal bir çalışmada (Minuth ve ark., 1989) toplayıcı duktusların medullar ve kortikal olanlarında monoklonal antibadilere karşı (RCT- 30 A, CD 4-V)pozitif reaksiyon verdiği açıklanmış ve borucuklarda yer alan ara hücrelerin esas hücrelerden köken alabileceği üzerinde durmuştur.

Konfokal lazer tarama mikroskopunun yardımıyla böbreğin kriyokesitleri üzerinde yapılan analizler, kortekste gelişmesini tamamlayan ve gelişen kan damarları arasında direkt bir ilişkiyi ortaya koymustur. Farklı gelişim evrelerinde En Po 1 antijeni glomerular podositler üzerinde yüksek kontrasasyonlarda birikmiştir. En Po 1'in yardımıyla embriyonal renal kortekste iki farklı hücre populasyonunun yer aldığı açıklanmıştır (Kloth ve ark., 1992).

Bu araştırma tavşanların böbreklerinin prenatal dönemindeki gelişimlerini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır.

Materyal ve Metot

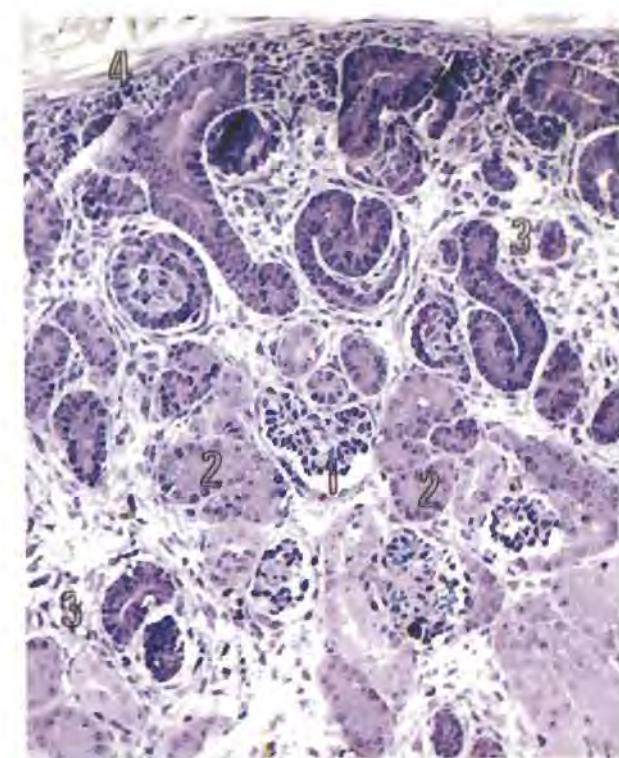
Araştırmada 20 adet ergin Yeni Zellanda Albino cinsi tavşanların çiftleştirilmesi ile elde edilen fetüsler kullanıldı. Erkek hayvanın kafesine aksamları bırakılan dişi ertesi sabah alınarak kendi kafesine konuldu. Çiftleştirme günü gebeliğin 0.günü olarak kaydedildi.

Prenatal dönemin 19,23,27 ve 29. günleri olmak üzere 4 dönemde alınan fetüslerden 4 grup oluşturuldu. Her grupta 3' er fetüs kullanıldı. Gebe tavşanlar kulak veninden verilen sodyum pentotal (10-12 mg/kg) ile uyutularak fetüsleri aldı.

Alınan böbrek dokusu örnekleri, 5 saat süreyle +4 °C de %2.5'luk 0.1M fosfat tamponlu (pH 7.2-7.4) glutaraldehit içerisinde tespit edildi. Daha sonra doku örneklerinin % 2'lük tamponlu ozmiyum tetraoksit içinde 2 saat postfixasyonları gerçekleştirilerek, Epon içerisinde gömildi.

Alınan yarı ince kesitler toluidine blue ile boyanarak ışık mikroskopunda değerlendirildi. Fotoğraflar Nikon marka araştırma mikroskopuyla çekildi.

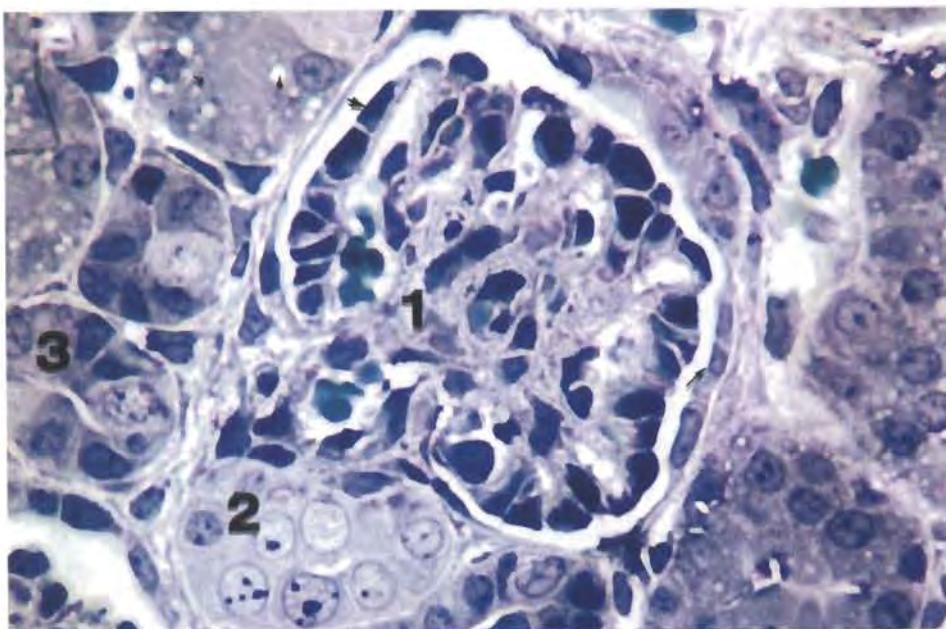
Histolojik terimlerin yazımında Nomina Embryologica Veterinaria (Committee, 1992)' dan yararlanıldı.

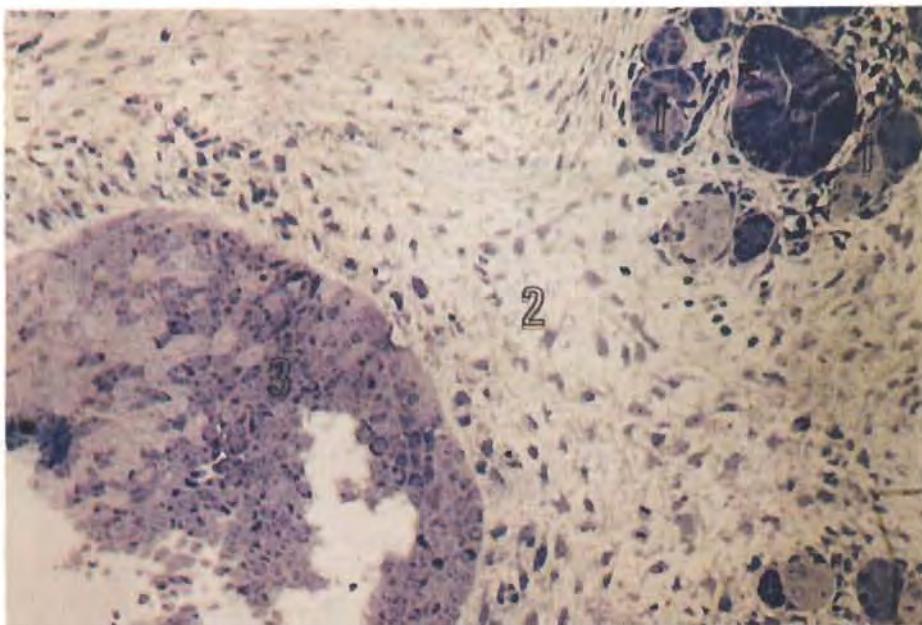
Şekil 1. Gebeliğin 19. gününde tavşan böbreğinin yarı ince kesiti. 1. glomerulus, 2. tubuller, 3. bağdoku alanları, 4. kapsul (capsula renis). Toluidin Blue, orijinal büyütme. X 50.

Bulgular

Tavşanlarda böbreklerin gelişmesinin intra uterin yaşamın 19. gününde kapsül altında tubüllerin ve glomerulusların şekeleştirmesiyle başladığı gözlandı

Şekil 2. Gebeliğin 19. Gündünde tavşan böbreğinin yarı ince kesiti. 1. glomerulus, 2. açık boyanan borucuklar, 3. koyu boyanan borucuklar, küçük ok- pariyetal yaprak, büyük ok- viseral yaprak, ok başı- vakuoller. Toluidin Blue, orijinal büyütme. X 200.

Şekil 3. Gebeliğin 19. gününde tavşan böbreğinin yarı ince kesiti. 1. tubuller, 2. borucuk içermeyen bağdoku, 3. pelvis renalis. Toluidin Blue, orijinal büyütme. X 50.

(Şekil 1,2). Bu dönemde ureter tomurcuğundan gelişen pelvis renalis dokusu çok katlı hücrelerden oluşmaktadır (Şekil 3). Pelvis dokusunun böbrek

taslağı içine doğru devam eden bölümü duktus papillaris ve duktus kollektivislardan oluşmaktadır. Fetal dönemin 19. gündünde, kapsül altındaki pro-

simal tubuluslarla (tubulus convolutus proximalis) distal tubulusların (tubulus convolutus distalis) ayrimı yarı ince kesitlerde yapılamadı. Bağdoku içinde yer yer yeni tubulusların şekillendiği gözlandı. Az sayıdaki glomeruluslarda (corpusculum renis) capsula glomeruli oldukça belirgindi (Şekil 2, büyük ve küçük ok). Bazı tubullusların duvarını oluşturan epitel hücrelerinde küçük vakuoller gözlendi (Şekil 2 ok başı).

Bu dönemde pelvise yakın yerde medullanın oluşacağı bölgede nefronun diğer bölgeleri ile idrar iletici borucuklar gözlenmedi. Bölge tamamen bağdokusundan oluşmaktadır.

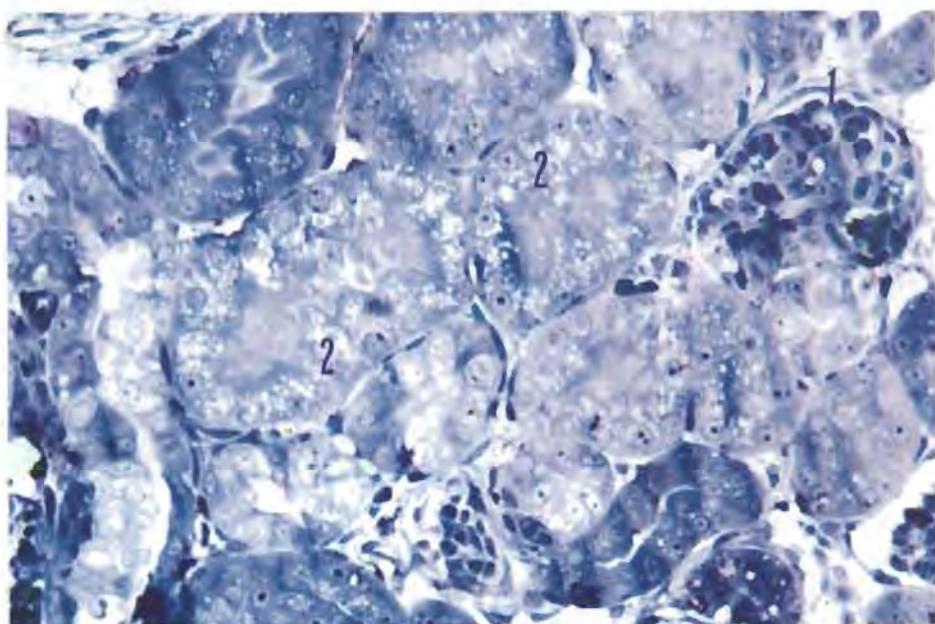
Fetal dönemin 23. gününde tubulusların sayısı artmış durumdaydı. Glomeruluslara yakın bölümdeki hücrelerde vakuollerin sayısı oldukça fazlaydı (Şekil 4). Tubullerde belirgin bir lumen gözlendi. Pelvis dokusunu oluşturan hücreler prizmatik şekilli olup; nukleusları oval-yuvarlak şekilli idi (Şekil 5). Medullada az sayıda duktus konnektivus (tubillus colligens) ve Henle borucukları (ansa nephron) kesitlerine rastlandı. Bölgede bağdokusu tubuluslardan daha fazla alan kaplamaktaydı. Fetal dönemin 27. gününde korteksteki tubulusların sayılarındaki artış dışında, diğer özellikler 23. günde kene benzemektedir.

Fetal dönemin 29. gününde, medullada tubulus konnektivuslar, Henle borucukları ve kan damarlarının sayısında belirgin artışlar dikkat çekti (Şekil 6; 1,2,3). Tubulus konnektivusların epitel hücreleri prizmatik şekilli idi. Korteks bölgesi tamamen tubulus ve glomeruluslarla doluydu.

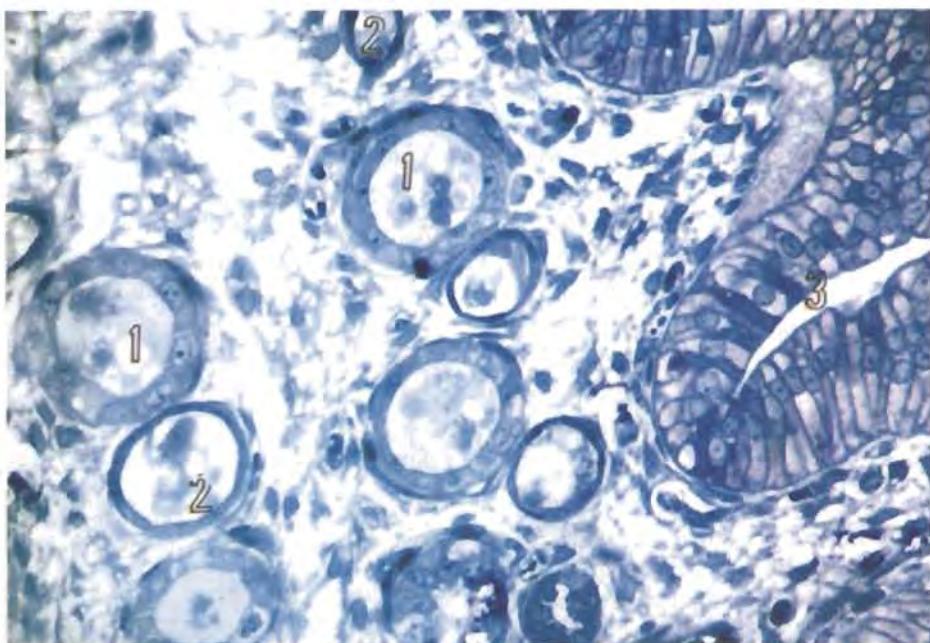
Tartışma ve Sonuç

Böbreklerin, intra uterin yaşamın ikinci yarısından itibaren fonksiyon görmeye başladığı (Gürsoy ve Kontagel, 1997), metanefrik divertikulumun birbirini izleyen morfogenezi türlerle bağlı olarak değiştiği bildirilmektedir (Noden ve Lahunta, 1985). Kısa bir gebelik süresine sahip olan tavşanlarda ise fetal dönemin 19. gününde böbrek taslağının korteks bölümünde glomeruluslar ve tubullerin oluşmasına rağmen bağdoku alanlarının yaygın olduğu dikkat çekmektedir.

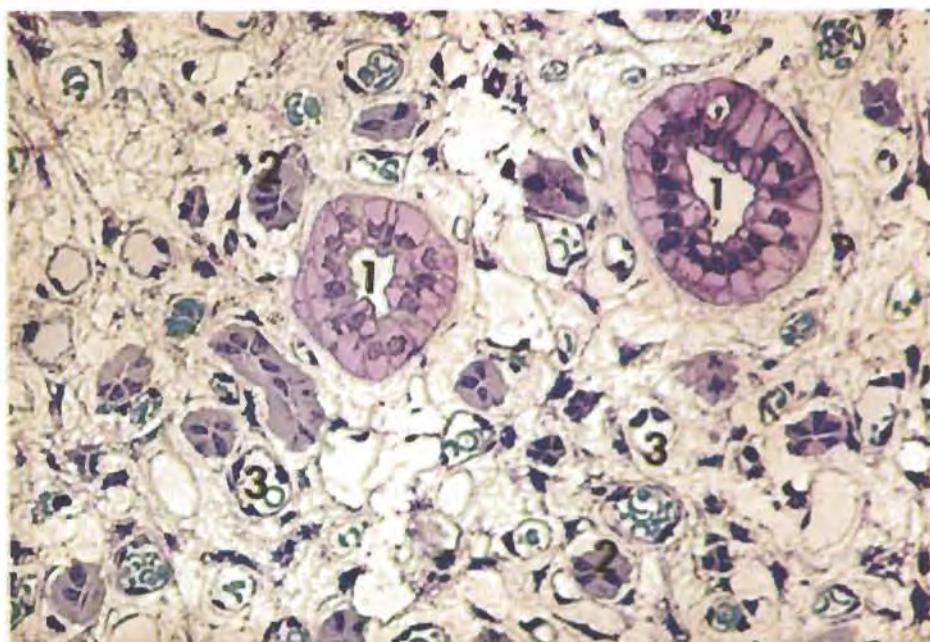
Metanefrojenik blastema her duktusun karşısına kümelenerek proksimal ve distal tubulusların oluşumunu sağlar. Dorsal aortanın dalı Bowman kapsülüne girerek epitel hücreleri dökülür. Geriye kalan hücreler episitleri yaparlar (Gürsoy ve Kontagel, 1997). Bu çalışmada fetal dönemin 19. gününde korteksde metanefrik blastemanın faaliyeti sonucu tubuluslar ve glomerulusların olduğu gözlenmiş ve capsula glomeruli'nin dış ve iç yaprağının iyice belirginleştiği tespit edilmiştir.

Şekil 4. Gebeliğin 23. gününde tavşan böbreğinin yarı ince kesiti. 1. glomerulus, 2. vakuolizasyon gösteren tubuller. Toluidin Blue, orijinal büyütme. X 100.

Şekil 5. Gebeliğin 23. gününde tavşan böbreğinin yarı ince kesiti. 1. tubulus konektivusları, 2. Henle borucukları 3. Pelvis. Toluidin Blue, orijinal büyütme. X 100.

Şekil 6. Gebeliğin 29. gününde tavşan böbreğinin medullasının yarı ince kesiti. 1.tubulus konektivusları, 2. Henle bo- rucukları, 3. kan damarları. Toluidin Blue, orijinal büyütme. X 100.

İlk renal korpusküllerin, kortiko-medullar sınıra yakın bölgede lokalize oldukları ve bunların çoğunun fetal evrelerde dejenera oldukları bildirilmiştir (Noden ve Lahunta, 1985). Araştırmada, fetal dönemin 19.günündeki fetüslerde böbrek tas-

lağının kapsül altındaki korteksin oluşacağı sub-kapsüler bölgelerde renal korpusküllere rastlandı. Kortiko-medullar bölgede dejenera hücreler gözlenmedi.

Koyunlarda fetal dönemin 42. gününde kap-

suçaya yakın kısımlarda korpuskulum renisler az sayıda iken 103. gündede korpuskulum renislerin diğerlerine göre iyi gelişikleri bildirilmekle birlikte; (Yılmaz ve ark., 1994) tavşanlarda gebelik süresinin kısalığına bağlı olarak daha erken dönemde gelişme tamamlanmaktadır. Nitekim bu çalışmada gebeliğin 29. gününde korteksin tamamen tubulus ve glomeruslarla dolu olduğu gözlenmiştir.

Sonuç olarak, tavşanlarda böbreklerin gelişmesi intra-uterin yaşamın 19. gününde kortekste glomerulus ve tubulusların şekillenmesi ile başlamaktadır. Bu dönemde medulla tamamen bağ doku ile doludur. Henüz kanalcıklar şekillenmemiştir.

Fetal dönemin 23. gününde ise az sayıda tubulus konnektivus ve Henle borucukları belirir. Gebeliğin 29. gününde ise medullada çok sayıda tubulus ve kan damarı kesitleri gözlenmektedir. Bu dönemde böbrekler postnatal dönemdeki fonksiyonlarına uygun histolojik yapı özellikleri göstermektedirler.

Kaynaklar

Arey, L.B. (1966). Developmental Anatomy. In: A Textbook and Laboratory Manual of Embryology. W.B. Saunders Company. Philadelphia and London. Seventh Edition, 298-308.

Committee (1992). Nomina Embryologica Veterinaria on Veterinary Embryological Nomenclature and authorized by the Eighteenth General Assembly of the World Association of Veterinary Anatomists Gent. (Belgium).

Eisenbrandt, D.L., Phemister, R.D. (1979). Postnatal development of the canine kidney: Quantitative and Qualitative Morphology. Am. J. Anat., 154, 2, 179-194.

Gürsoy, E., Kontagel, E. (1997). Embriyoji Atlası. Esnaf Ofset Matbaacılık, 140-148.

Johnson, K.E. (1984). Histology and Embryology. Harwal Publishing Company Media Pa. The United States of America, 235-238.

Kloth, S., Meyer, D., Röckl, W., Mietinen, A., Aigner, J., Schmidbauer, A., Minuth, W.W. (1992). Characterization of an endothelial protein in the developing rabbit kidney. Differentiation, Ontogeny, Neoplasia and differentiation. Therapy, Springer. Verlag, 52, 79-88.

Minuth, W.W., Gilbert, P., Rudolph, U., Spielman, W.S. (1989). Successive histochemical differentiation steps during postnatal development of the collecting duct in rabbit kidney. Histochem., 93, 19-25.

Noden, D.M., Lahunta, A. (1985). Developmental Mechanisms and Malformations. In: The Embryology of Domestic Animals, Williams and Wilkins comp., London.

Yılmaz, S., Girgin, A., Dinç, G. (1994). Koyun fetüslerinde böbrekler üzerine bir çalışma. F. Ü. Sağlık Bil. Derg., 8, 2, 23-29.